

Marta Serrano

**Umjetnost kao sredstvo legitimizacije u Aragonskom kraljevstvu:
krunidbeni problemi i njihov artistski odjek u vrijeme vladavine Jakova I.
i Petra IV.**

Kako bih analizirala figurativne prikaze kraljeva Aragonske krune, katalogizirala sam prikaze kraljeva od Sanča Ramireza (kralja Pamplone i Aragonije 1063.) do Ferdinanda II. (povjesničarima znanog kao Ferdinand Katolički, koji je umro 1515.). Ova kompilacija različitih umjetničkih medija (skulptura, slikarstvo, iluminacije, novac i pečati) dala mi je cjelovit pregled kraljevske ikonografije u Aragoniji tijekom srednjega vijeka. Sam pogled na korpus pokazuje snažnu promjenu aragonske ikonografije tijekom srednjega vijeka, koja se može objasniti političkim, ekonomskim, religijskim, socijalnim ili obiteljskim utjecajima. Ova studija predstavlja nov smjer u istraživanju, a koji se temelji na interpretaciji svetog i svjetovnog u aragonskoj kraljevskoj ikonografiji. Ikonografija u prikazima Jakova I. Osvajača jasno odražava koncept „prava osvajanja“, gdje se čovjek smatra kraljem nekog područja jednostavno zato što ga je osvojio mačem. Ovaj koncept, koji korijene nalazi u ranijim krunidbenim problemima, implicira, po mom mišljenju, jasnu želju da se ostvari figurativna veza između monarhijskog i svetog. Želja da se ojačaju veze između monarhije i božanskoga jedan je od ciljeva i Petra IV. Svečanog, koji je bio velik štovatelj Jakova I. Prikazi Petra IV. također potječu iz političke odluke blisko vezane za krunidbenu liturgiju te su rezultirali ikonografijom na rubu svetogrđa. Točke dodira među kraljevima nisu slučajne; portretni prikazi, umjetničke narudžbe i druge odluke obojice kraljeva otkrivaju zajedničke interese, koji potječu iz različitih problema s kojima su se morali nositi. U određenim slučajevima, u Aragonskom kraljevstvu, kraljevska ikonografija pokazuje da sveto i svjetovno nisu odvojeni jedno od drugoga.

Prijevod s engleskoga: Ana-Marija Petričević